18/01/2024

Ο γάμος των ομοφυλοφίλων – Του Μητροπολίτη Νέ-ας Σμύρ-νης Συ-με-ών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης

Με κείμενό του ο Σε-βα-σμιώτατος Μη-τρο-πο-λί-της Νέ-ας Σμύρ-νης κ. Συ-με-ών αναφέρεται στον γάμο των ομοφυλοφίλων. “Η ο-μο-φυ-λο-φι-λι-α για μας τους Χρι-στια-νούς συ-νι-στα βα-ρυ σαρ-κι-κο α-μαρ-τη-μα. Α-πο-τε-λεί πα-ρεκ-κλι-ση α-πο τη φυ-σι-κή τα-ξη που ο-ρι-σε ο Δη-μι-ουρ-γος σε ο,τι α-φο-ρα τα δυ-ο φυ-λα, τον αν-δρα και τη γυ-ναί-κα. Ο αν-δρας ελ-κε-ται α-πο τη γυ-ναί-κα και η γυ-ναί-κα α-πο τον αν-δρα. Τρι-το φυ-λο δεν υ-παρ-χει. Γι᾽ αυ-το και η ο-μο-φυ-λο-φι-λι-α δεν ει-ναι θε-μι-τη σε-ξου-α-λι-κη ε-πι-λο-γη, αλ-λα πα-ρεκ-κλι-ση και α-να-τρο-πη της φυ-σε-ως”, υπογραμμίζει μεταξύ άλλων.

Παρακάτω ολόκληρο το κείμενο του Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης:

Ἀ-γα-πη-τοί μου ἀ-δελ-φοί,

Ἐ-πι-κοι-νω-νών-τας μα-ζί σας με-τά τήν εἴ-σο-δό μας στόν και-νούρ-γιο χρό-νο, εὔ-χο-μαι ὁ Κύ-ριός μας Ἰ-η-σοῦς Χρι-στός νά εὐ-λο-γή-σει τό νέ-ον ἔ-τος. Νά ἔ-χε-τε ὑ-γεί-α, ἀ-γά-πη καί πνευ-μα-τι-κή προ-κο-πή. Ἡ χά-ρη τοῦ Θε-οῦ νά σκε-πά-ζει τίς οἰ-κο-γέ-νει-ές σας καί νά τίς κα-τευ-θύ-νει κα-τά τό θέ-λη-μά Του.

Ἀ-φορ-μή γιά τήν γρα-πτή αὐ-τή ἐ-πι-κοι-νω-νί-α μας εἶ-ναι ἡ ἐ-ξαγ-γελ-θεί-σα πρω-το-βου-λί-α τῆς Κυ-βερ-νή-σε-ως νά εἰ-ση-γη-θεῖ μέ νο-μο-σχέ-διο τήν ἐ-πέ-κτα-ση τοῦ πο-λι-τι-κοῦ γά-μου καί γιά τά λε-γό-με-να «ὁ-μό-φυ-λα ζευ-γά-ρια».

Ἤ-δη ἀ-να-κοι-νώ-θη-κε τό νο-μο-θε-τι-κό πλαί-σιο τῆς ρύθ-μι-σης καί ἔ-χουν ἀ-νά-ψει ἔν-το-νες συ-ζη-τή-σεις σέ ὅ-λα -τά ἐ-πί-πε-δα μέ ὀ-ρα-τό τόν κίν-δυ-νο νά δι-χα-στεῖ βα-θιά ἡ ἐλ-λη-νι-κή κοι-νω-νί-α.

Ἡ σύγ-χυ-ση πού ἔ-χει δη-μι-ουρ-γη-θεῖ καί τά ἐ-ρω-τή-μα-τα πού γεν-νι-οῦν-ται καί σέ σᾶς τούς Χρι-στια-νούς μας μοῦ ἐ-πι-βάλ-λουν νά ἐ-πι-κοι-νω-νή-σω μα-ζί σας καί νά σᾶς ἐ-νη-με-ρώ-σω γιά τή σχε-τι-κή δι-δα-σκα-λί-α τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας μας. Νά σᾶς ἐ-πι-ση-μά-νω μέ εἰ-λι-κρί-νεια καί πα-τρι-κή ἀ-γά-πη τό αἰ-ώ-νιο θέ-λη-μα τοῦ ζῶν-τος καί ἀ-λη-θι-νοῦ Θε-οῦ γιά μᾶς τά παι-διά Του. Αὐ-τό ἐ-πι-τάσ-σει ἡ ἐ-πι-σκο-πι-κή μου εὐ-θύ-νη.

1. Ἡ ὁ-μο-φυ-λο-φι-λί-α γιά μᾶς τούς Χρι-στια-νούς συ-νι-στᾶ βα-ρύ σαρ-κι-κό ἁ-μάρ-τη-μα. Ἀ-πο-τε-λεῖ πα-ρέκ-κλι-ση ἀ-πό τή φυ-σι-κή τά-ξη πού ὅ-ρι-σε ὁ Δη-μι-ουρ-γός σέ ὅ,τι ἀ-φο-ρᾶ τά δύ-ο φύ-λα, τόν ἄν-δρα καί τή γυ-ναί-κα. Ὁ ἄν-δρας ἕλ-κε-ται ἀ-πό τή γυ-ναί-κα καί ἡ γυ-ναί-κα ἀ-πό τόν ἄν-δρα. Τρί-το φύ-λο δέν ὑ-πάρ-χει. Γι᾽ αὐ-τό καί ἡ ὁ-μο-φυ-λο-φι-λί-α δέν εἶ-ναι θε-μι-τή σε-ξου-α-λι-κή ἐ-πι-λο-γή, ἀλ-λά πα-ρέκ-κλι-ση καί ἀ-να-τρο-πή τῆς φύ-σε-ως. Ἡ Ἁ-γί-α Γρα-φή, οἱ ἱ-ε-ροί Κα-νό-νες τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας, ἡ ἐμ-πει-ρί-α τῆς χρι-στι-α-νι-κῆς ζω-ῆς ἐ-δῶ καί δυό χι-λιά-δες χρό-νια εἶ-ναι ὁ-μό-φω-νη πά-νω σ᾽ αὐ-τό τό θέ-μα. Κα-τά τόν λό-γο τοῦ ἀ-πο-στό-λου Παύ-λου εἶ-ναι τό-σο βα-ρύ τό ἁ-μάρ-τη-μα πού ἄν ὁ ἄν-θρω-πος πού τό δι-α-πράτ-τει δέν με-τα-νο-ή-σει καί δέν ἀλ-λά-ξει τρό-πο ζω-ῆς, δέν ἔ-χει θέ-ση στή Βα-σι-λεί-α τοῦ Θε-οῦ (Α’ Κορ. 6, 9-10).

Δυ-στυ-χῶς, ἡ μα-χη-τι-κή προ-πα-γάν-δα τῶν δι-α-φό-ρων λό-μπυ τῶν ὁ-μο-φυ-λο-φί-λων μέ-σω τῶν κα-να-λι-ῶν τῆς σύγ-χρο-νης ἐ-πι-κοι-νω-νί-ας ἔ-χει ἀμ-βλύ-νει τό ἠ-θι-κό αἰ-σθη-τή-ριο πολ-λῶν· ἀ-κό-μη, δυ-στυ-χῶς, καί χρι-στια-νῶν —γιά νά μήν πῶ καί ἱ-ε-ρω-μέ-νων.

2. Ἀ-πό τό-τε πού στά-θη-κε ὁ κό-σμος ἡ ἔλ-ξη καί ἡ- σχέ-ση τῶν δύ-ο φύ-λων, τοῦ ἄν-δρα καί τῆς γυ-ναί-κας, συ-νέ-τει-ναν στή δι-α-μόρ-φω-ση τοῦ θε-σμοῦ

τοῦ γά-μου. Τόν γά-μο ὡς κοι-νω-νι-κό φαι-νό-με-νο τόν συ-ναν-τοῦ-με παν-τοῦ. Ἀ-πο-τε-λεῖ τό θε-μέ-λιο τῆς κοι-νω-νι-κῆς ζω-ῆς καί ὀρ-γά-νω-σης ὅ-λων τῶν κοι-νω-νι-ῶν καί ὅ-λων τῶν θρη-σκευ-τι-κῶν πα-ρα-δό-σε-ων. Ἀ-ξε-πέ-ρα-στος ὁ ὁ-ρι-σμός τοῦ Ρω-μαί-ου νο-μο-δι-δασκά-λου Μο-δε-στί-νου: Ὁ γά-μος εἶ-ναι ἡ συ-νά-φεια τοῦ ἄν-δρα καί τῆς γυ-ναί-κας μέ σκο-πό τήν κοι-νή πο-ρεί-α καί τό μοί-ρα-σμα ὅ-λου τοῦ βί-ου, συγ-χρό-νως δέ κοι-νω-νί-α τοῦ θεί-ου καί τοῦ ἀν-θρώ-πι-νου δι-καί-ου.

3. Ὁ γά-μος γιά μᾶς τούς Χρι-στια-νούς ἀ-πο-τε-λεῖ ἐ-πι-πλέ-ον μυ-στή-ριο· «*μυ-στή-ριον μέ-γα*» κα-τά τόν ἀ-πό-στο-λο Παῦ-λο (Ἐ-φεσ. 5,32). Εἶ-ναι ἡ πη-γή καί τό λί-κνο τῆς ἀν-θρώ-πι-νης ζω-ῆς. Εἶ-ναι ἡ ὁ-δός πού ὁ-δη-γεῖ στήν τε-λει-ό-τη-τα συ-ζύ-γους καί παι-διά. Ἡ Ἐκ-κλη-σί-α μας εὐ-λο-γεῖ αὐ-τή τήν ἔγ-γα-μη σχέ-ση καί ἀ-πο-δί-δει κε-φα-λαι-ώ-δη ση-μα-σί-α στόν Χρι-στι-α-νι-κό γά-μο μέ-σω τοῦ ὁ-ποί-ου συγ-κρο-τεῖ-ται ἡ οἰ-κο-γέ-νεια. Γι᾽ αὐ-τό καί δέν ἀ-πο-δέ-χε-ται κα-νε-νός ἄλ-λου εἴ-δους γά-μο γιά τά μέ-λη της εἴ-τε πο-λι-τι-κός γά-μος εἶ-ναι αὐ-τός εἴ-τε σύμ-φω-νο συμ-βί-ω-σης.
4. Μέ τόν θε-σμό τοῦ γά-μου συν-δέ-ε-ται ἄρ-ρη-κτα καί ὁ θε-σμός τῆς οἰ-κο-γέ-νειας, πού συγ-κρο-τεῖ-ται ἀ-πό τούς συ-ζύ-γους-γο-νεῖς, τόν πα-τέ-ρα καί τή μη-τέ-ρα, καί τά παι-διά πού ἀ-πο-τε-λοῦν κο-ρυ-φαί-α εὐ-λο-γί-α τοῦ Θε-οῦ καί καρ-πό τῆς ἀ-μοι-βαί-ας ἀ-γά-πης τους. Οἰ-κο-γέ-νεια χω-ρίς τόν φυ-σι-κό πα-τέ-ρα καί τή φυ-σι-κή μη-τέ-ρα δέν μπο-ρεῖ νά ὑ-πάρ-ξει. Ἀ-πο-τε-λεῖ ἐ-κτρο-πή ἀ-πό τή φυ-σι-κή τά-ξη καί τήν πα-ναν-θρώ-πι-νη ἐμ-πει-ρί-α οἱ λε-γό-με-νες «ἐ-ναλ-λα-κτι-κές» μορ-φές οἰ-κο-γέ-νειας. Τά παι-διά με-γα-λώ-νουν κά-τω ἀ-πό τή σκέ-πη καί τή φρον-τί-δα τοῦ πα-τέ-ρα καί στήν ἀγ-κα-λιά τῆς μά-νας πού τά γέν-νη-σε. Καί αὐ-τά τά ἱ-ε-ρά πρό-σω-πα ἀ-πο-τε-λοῦν τά πρό-τυ-πά τους πού κα-θο-ρί-ζουν τή φυ-σι-ο-λο-γι-κή καί ἰ-σορ-ρο-πη-μέ-νη ἀ-νά-πτυ-ξή τους. Γο-νέ-ας 1 καί γο-νέ-ας 2 εἶ-ναι ἐ-φεύ-ρημα τῆς πο-νη-ρῆς προ-πα-γάν-δας —πού ἀ-κού-ει στό ὄ-νο-μα «πο-λι-τι-κή ὀρ-θό-τη-τα»— γιά νά στη-ρί-ξουν τόν «γά-μο» ὁ-μο-φυ-λό-φι-λων ζευ-γα-ρι-ῶν. Καί τά παι-διά πού ἐ-πι-δι-ώ-κουν νά ἀ-πο-κτή-σουν δέν θά μπο-ρέ-σουν πο-τέ νά προ-φέ-ρουν τίς γλυ-κύ-τα-τες λέ-ξεις «πα-τέ-ρα» ἤ «μη-τέ-ρα». Θά αἰ-σθά-νον-ται αὐ-τό πού τούς λεί-πει. Καί θά μει-ο-νε-κτοῦν σέ σχέ-ση μέ τά ἄλ-λα παι-διά στό σχο-λεῖ-ο καί στίς ἄλ-λες κοι-νω-νι-κές τους ἐ-πα-φές.
5. Ἐ-πι-δί-ω-ξη τοῦ κι-νή-μα-τος τῶν ὁ-μο-φυ-λο-φί-λων εἶ-ναι καί ἡ υἱ-ο-θε-σί-α —τε-κνο-θε-σί-α βα-πτί-στη-κε τε-λευ-ταῖ-α— ἤ ἡ ἀ-πό-κτη-ση παι-δι-ῶν μέ-σω τῆς πα-ρέν-θε-της μη-τρό-τη-τας. Ἄ-καρ-πη ἐκ φύ-σε-ως ἡ ἄ-θε-σμη σχέ-ση τους, ἀ-γω-νί-ζον-ται μα-νι-ω-δῶς νά «ἀ-πο-κτή-σουν» παι-διά μέ κά-θε τρό-πο ἐν ὀ-νό-μα-τι ἑ-νός ἄ-κρα-του δι-και-ω-μα-τι-σμοῦ, προ-κει-μέ-νου νά αἰ-σθά-νον-ται ἴ-διοι καί ἴ-σοι μέ τήν κα-νο-νι-κή ἑ-τε-ρό-φυ-λη σύ-ζευ-ξη.

Ἀ-γνο-οῦν ἤ κα-μώ-νον-ται νά ἀ-γνο-οῦν πώς ἡ υἱ-ο-θε-σί-α πά-νω ἀπ᾽ ὅ-λα θά πρέ-πει νά ἐ-ξα-σφα-λί-ζει τά δι-και-ώ-μα-τα καί τό συμ-φέ-ρον τοῦ παι-διοῦ νά με-γα-λώ-σει σέ μιά κα-νο-νι-κή οἰ-κο-γέ-νεια μέ πρό-τυ-πο πα-τέ-ρα καί μη-τέ-ρας. Υἱ-ο-θε-σί-α ἐν τέ-λειση-μαί-νει ὅ-τι ὑ-πό τήν αὐ-στη-ρή ἐ-πί-βλε-ψη τῆς πο-λι-τεί-ας πα-ρέ-χε-ται μιά οἰ-κο-γέ-νεια σ᾽ ἕ-να παι-δί καί δέν προ-σφέ-ρε-ται ἕ-να παι-δί σέ μιά οἰ-κο-γέ-νεια.

Ἀλ-λά καί ἡ ἀ-πό-κτη-ση παι-διοῦ μέ πα-ρέν-θε-τη μη-τρό-τη-τα (δη-λα-δή νοι-κι-α-σμέ-νη μή-τρα!) ἀ-πό ἀν-θρώ-πους τοῦ ἴ-διου φύ-λου σέ κα-μιά πε-ρί-πτω-ση δέν μπο-ρεῖ νά γί-νει δε-κτή ἀ-πό χρι-στι-α-νι-κή ἄ-πο-ψη. Ἡ ἔ-λευ-ση ἑ-νός παι-διοῦ δέν μπο-ρεῖ νά γί-νει ἀν-τι-κεί-με-νο συ-ναλ-λα-γῆς. Καί εἶ-ναι (πρέ-πει νά εἶ-ναι) ἀ-δι-α-νό-η-το γιά τόν πο-λι-τι-σμό μας ἡ γυ-ναί-κα νά κα-ταν-τή-σει μη-χα-νή πα-ρα-γω-γῆς παι-δι-ῶν ἐ-πί χρή-μα-σι.

Εἶ-ναι ἀ-λή-θεια ὅ-τι κα-τά τίς κυ-βερ-νη-τι-κές ἐ-ξαγ-γε-λί-ες τό θέ-μα τῆς πα-ρέν-θε-της μη-τρό-τη-τας δέν θά πε-ρι-λαμ-βά-νε-ται στό νο-μο-σχέ-διο. Ἐν τού-τοις πολ-λοί σι-γο-ψι-θυ-ρί-ζουν ὅ-τι, ἄν τε-λι-κά θε-σπι-στεῖ γά-μος με-τα-ξύ προ-σώ-πων τοῦ ἴ-διου φύ-λου, ἡ τε-κνο-θε-σί-α θά κερ-δη-θεῖ μέ προ-σφυ-γή στό Εὐ-ρω-πα-ϊ-κό Δι-κα-στή-ριο Δι-και-ω-μά-των τοῦ ἀν-θρώ-που.

6. Ἐ-πι-κοι-νω-νών-τας, ἀ-γα-πη-τοί ἀ-δελ-φοί, μα-ζί σας, ἐ-πι-τρέψ-τε μου νά ἀ-πευ-θυν-θῶ δη-μό-σια μέ σε-βα-σμό ἀλ-λά καί μέ παρ-ρη-σί-α τό-σο πρός τήν Κυ-βέρ-νη-ση ὅ-σο καί πρός τά μέ-λη τοῦ ἐ-θνι-κοῦ μας Κοι-νο-βου-λί-ου. Τό κυ-ο-φο-ρού-με-νο νο-μο-σχέ-διο πού θά κλη-θεῖ-τε νά ψη-φί-σε-τε δέν συ-νι-στᾶ πρό-ο-δο. Προ-σκρού-ει στίς θε-με-λι-ώ-δεις ἠ-θι-κές ἀρ-χές μέ τίς ὁ-ποῖ-ες ἔ-ζη-σε διά μέ-σου τῶν αἰ-ώ-νων τό γέ-νος μας. Ὁ πλοῦ-τος τῆς ἑλ-λη-νι-κῆς πα-ρά-δο-σης σέ ὅ-λα τά ἐ-πί-πε-δα εἶ-ναι ἡ πο-λυ-τι-μό-τε-ρη συν-ει-σφο-ρά μας στήν ἑ-νω-μέ-νη Εὐ-ρώ-πη. Ἡ ἀν-τι-γρα-φή ξέ-νων ἠ-θῶν καί ἡ υἱ-ο-θέ-τη-ση ἀν-τι-λή-ψε-ων πού δι-α-μορ-φώ-θη-καν σέ ἄλ-λα πο-λι-τι-στι-κά πε-ρι-βάλ-λον-τα δέν θά μᾶς κά-νει πιό πο-λι-τι-σμέ-νους· πε-ρισ-σό-τε-ρο εὐ-ρω-παί-ους.

Τό προ-ω-θού-με-νο νο-μο-σχέ-διο δυ-στυ-χῶς πλήτ-τει τόν θε-σμό τοῦ γά-μου, τή συγ-κρό-τη-ση τῆς οἰ-κο-γέ-νειας καί τά δι-και-ώ-μα-τα τῶν παι-δι-ῶν νά ζοῦν καί νά με-γα-λώ-νουν μέ πα-τέ-ρα καί μη-τέ-ρα σ᾽ ἕ-να ὑ-γι-ές καί φυ-σι-ο-λο-γι-κό πε-ρι-βάλ-λον.

Ἄν ὑ-πάρ-χει ἀ-νάγ-κη νά λη-φθοῦν μέ-τρα γιά τήν προ-στα-σί-α τῶν δι-και-ω-μά-των παι-δι-ῶν πού γιά δι-ά-φο-ρους λό-γους βρέ-θη-καν κον-τά σέ ὁ-μό-φυ-λα ζευ-γά-ρια, ἡ πο-λι-τεί-α ἔ-χει κά-θε δυ-να-τό-τη-τα νά τό πρά-ξει.

7. Κα-θώς ἀ-να-μέ-νε-ται ἡ δη-μο-σι-ο-ποί-η-ση τοῦ σχε-δί-ου νό-μου, ἐ-τέ-θη ἐ-πί τά-πη-τος καί τό ζή-τη-μα τοῦ τρό-που μέ τόν ὁποῖο θά ψη-φί-σουν οἱ βου-λευ-τές μας: κα-τά συ-νεί-δη-σιν ὅ-πως ἐ-πι-τάσ-σει τό Σύν-ταγ-μα ἤ μέ κομ-μα-τι-κή πει-θαρ-χί-α.

Ὡς ἐ-λά-χι-στος ἐ-πί-σκο-πος τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας μας δι-και-οῦ-μαι νά ἀ-πευ-θυν-θῶ πρός τούς ἀ-ξι-ο-τί-μους βου-λευ-τές μας πού πι-στεύ-ουν στόν Θε-ό καί ἀ-πο-τε-λοῦν μέ-λη καί αὐ-τοί τοῦ ἐκ-κλη-σι-α-στι-κοῦ σώ-μα-τος.

Ὡς Χρι-στια-νοί —καί μά-λι-στα ὀρ-θό-δο-ξοι— δέν μπο-ρεῖ-τε νά νο-μο-θε-τεῖ-τε ἐ-ρή-μην τῆς χρι-στι-α-νι-κῆς συ-νει-δή-σε-ώς σας.

Ἡ σχέ-ση σας μέ τόν Θε-ό καί τήν Ἐκ-κλη-σί-α δέν μπο-ρεῖ νά πε-ρι-ο-ρί-ζε-ται μό-νο στήν πα-ρου-σί-α σας στίς δο-ξο-λο-γί-ες καί τίς λι-τα-νεῖ-ες γιά εὐ-νό-η-τους λό-γους. Ἐ-πι-βάλ-λε-ται γιά λό-γους χρι-στι-α-νι-κῆς συ-νέ-πειας καί εὐ-θύ-νης πρός τό πλή-ρω-μα τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας πού σᾶς τι-μᾶ μέ τήν ψῆ-φο τους, ἡ σχέ-ση αὐ-τή νά ἐκ-φρά-ζε-ται καί στή Βου-λή· τήν ὥ-ρα τῆς ψη-φο-φο-ρί-ας ἐ-πί κρι-σί-μων ζη-τη-μά-των πού συν-δέ-ον-ται μέ τήν χρι-στι-α-νι-κή μας πί-στη καί ἅ-πτον-ται τοῦ εὐ-αγ-γε-λι-κοῦ ἤ-θους. Καί τό προ-ω-θού-με-νο νο-μο-σχέ-διο γιά τόν γά-μο τῶν ὁ-μο-φυ-λο-φί-λων προ-σβάλ-λει εὐ-θέ-ως τήν ἱ-ε-ρό-τη-τα τοῦ θε-σμοῦ τοῦ γά-μου, τή χρι-στι-α-νι-κή οἰ-κο-γέ-νεια καί τά δι-και-ώ-μα-τα τῶν παι-δι-ῶν.

Ὁ Κύ-ριός μας Ἰ-η-σοῦς Χρι-στός ἄς φω-τί-ζει καί ἄς ἐ-νι-σχύ-ει ὅ-λους μας νά ἀ-κο-λου-θοῦ-με μέ πι-στό-τη-τα τό Εὐ-αγ-γέ-λιό Του.

Ὁ Ἐ-πί-σκο-πός σας

† Ὁ Νέ-ας Σμύρ-νης ΣΥ-ΜΕ-ΩΝ